

Під рев сирен,  
Під завивання лун  
Біжать, січуться, мечуться в ударах  
Огні...  
Огні...  
Туди, де втопла шхуна  
В крові на грані, — там умирають луни.  
Там лопаються очі,  
Падають  
І марять.

Огні...  
На брук  
У зорянім вінку  
Роздіта ніч упала на коліна, —  
Чоло молоньї колять і січуть...  
Скригоче сталь,  
Рида  
Тупим плачем невпинно.  
Вагони-арлекіни  
Регочуться,  
Тікають рейки вдаль.

Біжать повз кам'яниць німих  
Туди...  
Давно хтось зрадив їх:  
Конвоєм строгим тиснуть блискавиці  
На замкнену,  
На скручену спіраль...  
Біжать  
В якусь незнану магістраль  
І крутяться...  
І крутяться на місці.